

Den 6 och 7 februari 1901 hade jag lägrat vid Toghrak-kuduk, "Poppelbrunnen", på den gamla ökenvägen, en plats som sidenkaravanerna mellan Tun-hwang och Lou-lan brukade passera om vintern, och där jag funnit en höjd av 822 m. över havet. Därifrån hade jag gått 10 km. norr ut och den 8 februari lägrat vid bergsfoten på 826 m. höjd. Nästa läger, den 9 februari, låg 19 km. norr om det föregående och höjden uppgick där till 1,128 m. Vi hade då korsat randbergen och befunno oss i södra delen av Peishan. Ännu 20,5 km. ledde norr ut till läger CXLIII den 10 februari och höjden uppgick där till 1,464 m. Att döma av höjdförhållandena och berglandets konfiguration måste det ha varit på sträckan mellan lägren CXLII och CXLIII som vi nu, den 6 december 1934 korsade den gamla routen. Tyvärr utförde vi på denna bilresa väster ut inga astronomiska observationer och radioapparaten hade beslagtagits och därvid förstörts av ryssarna i Korla. Vi hade sålunda endast besticket och bilarnas hastighetsmätare att lita på.

Emellertid fortsätta vi åt väster i en åt detta håll riktad avloppsfåra. Dess gula lerbotten är hård och jämn. Ideligen tyckes den ta slut, men fortsätter bortom nästa skymmande hörn. Någon enda tuva kämpar ännu för sitt liv. Mellan röda lerterrasser, ofta vita av salt, svänger den för oss så fördelaktiga fåran åt sydväst och söder, ned mot öknen. Vi lämna den därför och gå genom en femtio meter bred dalgång mot en liten flack terrasströskel och därifrån ned i en lika